

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Arne Toft. Det kan vist ikke gøres på 2 minutter, men vi får se.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Nej, det kan nok ikke gøres på 2 minutter, men jeg tror, at fru Marianne Pedersen skulle spørge indenrigsministeren.

Jeg tror, situationen er den, at man har lavet alle undersøgelserne. Man ved godt, hvad den betyder. Problemet er bare, at man ikke tør gennemføre den, fordi rigtig mange af de gode venner ville blive hårdt ramt.

Jeg ved da godt, at en udligningsreform er en anden fordeling af pengene fra bloktilskuddene. Jeg tror, man er blevet bange, da man har set, hvad det egentlig betød, men man har lovet det, man har lavet en aftale, og så synes jeg, man skal gennemføre aftalen, og tallene ligger der sandsynligvis.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Så vil jeg gerne spørge hr. Arne Toft, om Socialdemokratiet er blevet bange for sin egen skygge, i forhold til at det er Socialdemokratiets udligningsreform, kommunerne i dag arbejder efter.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Socialdemokratiet var jo netop i regering, dengang kommunerne fik en aftale med regeringen om, at der senest fra 2004 ville foreligge en udligningsreform. Den aftale overtog regeringen og skrev under på den ved forhandlinger med kommunerne. Så Socialdemokratiets udligningsreform er den reform, som den tidligere regering har aftalt med kommunerne. Det er bare at finde tallene frem.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når Venstres ordfører spørger om, hvad indholdet er i en udligningsreform, vil jeg godt bede Venstres ordfører om at bekræfte, at indenrigsministeren i to omgange, hvor Finansieringsudvalget var lige ved at være færdig med sit arbejde, har forhindret Folketinget og offentligheden i at få kendskab til det, fordi han så har ændret og forlænget kommissoriet. Så den besked, vi skulle have haft, den rapport, den betænkning fra Finansieringsudvalget, vi skulle have haft for

næsten 2 år siden, forhindrede indenrigsministeren at vi fik. Derefter forhindrede indenrigsministeren, lige forud for at de skulle afgive deres betænkning i slutningen af sidste år, at vi fik den.

Derfor gør indenrigsministeren alt for at forhindre, at nogen overhovedet kan forholde sig til, hvad en udligningsreform indeholder.

Men indenrigsministeren må jo vide noget om det, i og med at han selv har indgået en aftale og skrevet under på det i en aftale med Kommunernes Landsforening. Det er regeringen løbet fra.

Fru Marianne Pedersen lyttede til formanden for KL, og det var klar tale på det punkt.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvor grænserne for, hvilke ord man må tage i sin mund her, præcis går. Så jeg prøver lige at tøjle mit temperament og siger, at det dog er en frygtelig masse vrøvl, man skal lægge øre til her.

Først har vi hr. Arne Toft – nu har jeg desværre ikke citaterne med i dag, men jeg kan finde dem frem meget hurtigt – som jo i sin egenskab af tidligere formand for Det Skæve Danmark var ude og revse den daværende indenrigsminister, fru Karen Jespersen, for den forfærdelige måde, den daværende regering maltrakterede kommunestyret på. Over for det står den selv samme forening, Det Skæve Danmark, som sidste år var ude med roser til den nye regering.

Skræl nu al den retorik væk og se på kendsgerningerne. Hvad er kendsgerningerne? Kendsgerningerne er, at for hver gang den gamle regering lagde en halvtreds på bordet til de vanskeligst stillede kommuner, lægger denne regering hundrede kroner på bordet. Det er kendsgerningerne.

Så forstår jeg, at hr. Arne Toft siger, at den daværende regering indgik en aftale om en udligningsreform, der skulle træde i kraft den 1. januar 2004. Allerede dér har man givet sig. Sidste år på samme tid erindrer jeg mig socialdemokratiske folketingsmedlemmer, der på daværende tidspunkt førte sig frem med en påstand om, at det var løftebrud, at den nye regering ikke lavede en udligningsreform allerede med virkning fra den 1. januar 2003. Men lad så det være. Det er så ikke længere noget løftebrud fra vores side. Det takker jeg for.

Jeg kan forstå på hr. Arne Toft, at det lå helt klart, hvad det var for en udligningsreform, der